

Jeden za všechny, všichni za jednoho

Průběh

Začínáme a ověříme si pravidlo: Naše skupina je tím originálnější, čím zajímavější/originálnější je jeden z nás.

- Jeden po druhém se může „představit“ tím, že o sobě řekne, podle čeho ostatní bezpečně poznají, že je to on/ona a nikdo jiný. Pokud si nebude vědět rady, kamarádi mu mohou poradit.
- Hledáme společně odpovědi na tyto otázky, příp. hledá odpověď každý sám a pak své odpovědi porovnáme:

Nejzajímavější/ jedinečné/ neopakovatelné	jméno má:
Nejzajímavější...	sport dělá:
Na nejzajímavější...	hudební nástroj hraje:
Nejzajímavější...	umí mluvit:
Nejzajímavější...	cizí jazyk zná:
Nejzajímavější...	povolání chce mít:
Nejzajímavější...	...

Na závěr pravidlo zopakujeme a upozorníme na to, že naše originalitu může obohatit ostatní. Bůh netvoří kopie, ale originály a každý z nás takovým originálem je. Pokud je to vhodné, můžeme vložit děkovnou modlitbu, za to, že X je takový, Y je taková atd.

Pustý ostrov

Můžeme pracovat v jedné skupině nebo se podle počtu dětí rozdělíme na více skupin. Zadání úkolu je pro všechny stejné.

1. Zabydlujete se na pustém ostrově./ Zabydlujete se na planetární stanici jako první obyvatelé Marsu. Uvědomte si, kdo je z vás v čem dobrý a podle toho si rozplánujte, kdo by měl co na starosti. Např. Každý odpoví na otázku, co si myslí, že by zvládl.

Děti mohou dostat konkrétnější zadání: Kdo by si troufl vzít si na starost zajišťování jídla/ obranu/ hlídky/ zábavu/ výzkum a objevování nových věcí/ uklidňování hádek/ apod.

2. Už jste na ostrově nějaký čas a ukázaly se i vaše slabé stránky. Zkuste odhadnout, s čím byste měli asi problémy. Např. každý odpoví na otázku, co by časem přestal zvládat. Může odhadnout, co by mu pomohlo.

Pokud pracujeme ve více skupinách, své prezentace si porovnáme a zjistíme, oč bychom byli „bohatší“, kdybychom byli společně.

Kdybychom všichni byli jeden...

Na zem nakreslíme křídou obrys postavy, příp. můžeme obrys postavy nakreslit na tabuli. Každý se pak postaví, nebo své jméno zapíše tam, kde by mohl být, jaký je, „prosvět“ co nejvíce. Např. Někdo bude jako hlava, oči, nohy, ruce apod. Volbu svého místa může zdůvodnit a ostatní ji mohou komentovat a poskytovat si zpětnou vazbu. Dejte so přitom dobrý pozor na korektnost a férovost komunikace!

Podobně můžeme pracovat s obrazem: Kdybychom všichni byli jeden dům/ Kdybychom všichni byli jedno auto/ Kdybychom všichni byli jedna zahrada/ Apod.

Biblický text

Přečteme si, co se o podobné situaci můžeme dočíst v Bibli:

Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho částí, a jako všechny části těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ... byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. Tělo není jedna část, ale mnoho částí. Kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. A kdyby řeklo ucho „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestalo být částí těla. Kdyby celé tělo bylo jen oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo bylo jen sluch, kde by byl čich? Ale Bůh dal tělu části a každé z nich určil úkol, jak sám chtěl. Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jednou z jeho částí. (1 K 12,12-18.27)

Povídáme si o tom, jak tomu rozumíme, zda jsme něco podobného zažili, nebo naopak chtěli zažít a nestalo se to.

Navzájem se podpíráme

Ověříme si, zda platí: Když každý splní svůj úkol, můžeme se jeden o druhého opřít.

Postavíme se do kruhu a otočíme se stejným směrem bokem ke středu kruhu. Dáme dlaně před sebe tak, aby se o ně ten, kdo stojí před námi, mohl opřít. Pokud každý stojí pevně a drží druhého, můžeme se opřít všichni.

Totéž půjde, postavíme-li se čelem do středu kruhu a rozpačíme ruce a chytíme se za ně za zády těch, kteří stojí vedle tak, aby se o ně mohli opřít. Pokud se budeme držet pevně, můžeme se sami opřít zády o ruce svých sousedů.

Modlitba

Setkání zakončíme modlitbou: „Pane, pomáhej nám, ať i mezi námi platí věta:

Jeden za všechny, všichni za jednoho.“

